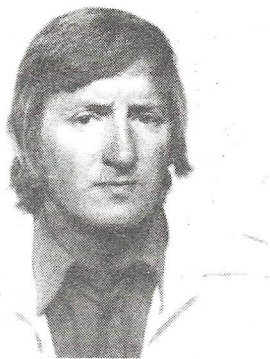
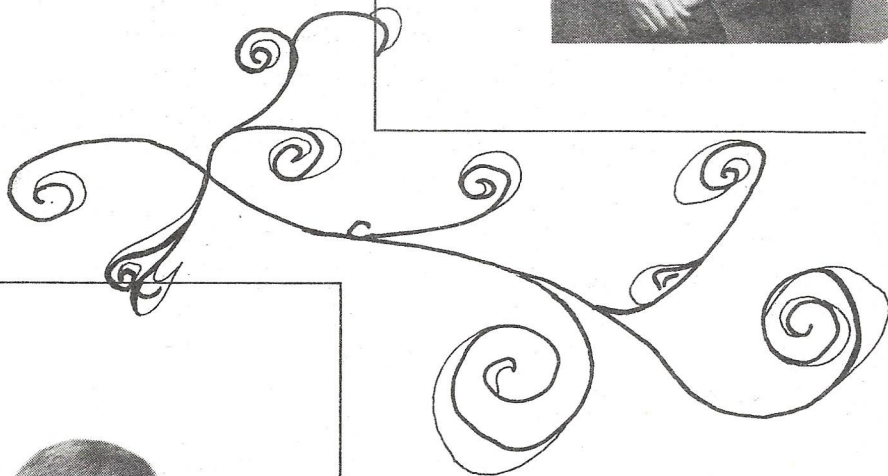

25 år
Telegrafens Idræts Klub

1950 9 august 1975

**TIK's første
formand og medstifter
Helge Kæmpegård**

**TIK's formand
1915
Niels Kristiansen**

TIK's øvrige bestyrelse :

- Svend Paulsen tjenestested RTF
Har været klubbens kasserer siden 1968 og har på generalforsamlingerne fremlagt det ene strålende regnskab efter det andet.
- Lars Pedersen tjenestested HTG
Med i bestyrelsen siden 1968, fra 1969 sekretær.
Har været redaktør siden 1972 med en enkelt afbrydelse.
Har derudover været i fodbold- og håndboldudvalg.
- Poul Hansen tjenestested HTG
Blev bestyrelsesmedlem i 1970 efter flere år i fodboldudvalget. Poul var manden bag vor oprykning til division 1. Har siden 1968 været med i fodbold-, håndbold- og badmintonudvalgene, på skift.
- Jens Hansen tjenestested 2.T.
I bestyrelsen 1970. Har været redaktør, og med i fodboldudvalget i flere perioder.
- Suppleant
Ole Seider tjenestested BRH
Har flere gange været i bestyrelsen. Er i øjeblikket i fodboldudvalget. Har også haft med håndbold at gøre.
- Suppleant
Jan Christensen tjenestested Blanketten
Har i flere perioder været med i badminton- og fodboldudvalget.

I jubilæumsåret 1975 har TIK følgende hold tilmeldt KFIU's turneringer:

BADMINTON

TIK 1 i kvalifikationsrække 1
TIK 2 i " 4

BORDTENNIS

TIK 1 i division 3
TIK 2 i " 3

HÅNDBOLD

TIK i division 3

FODBOLD

TIK 1 i division 1
TIK 2 i serie 1
TIK 3 i kvalifikationsrække 3

Oldboys i B-rækken

25 år
TIK
1950 9 august 1975

Det er en milepæl og en begivenhed som skal markeres på forskellig vis, det bliver den også, ved sportslige arrangementer og en jubilæumsfest. Vi håber at mange af medlemmerne møder op til festen, ikke mindst de passive medlemmer, som vi jo ellers ikke ser så meget til.

Skal man skrive noget i forbindelse med et jubilæum er det jo almindeligt at man skriver noget om det forgangne, det der skete tidligere og om hvordan TIK startede men det har vi fået en ekspert til at skrive om andetsteds i bladet.

25 år er jo relativt mange år for en lille klub at have eksisteret, men det er jo ikke nogen sensation. At klubben nu bliver 25 år skyldes at vi har haft en trofast medlemskare, samt til enhver tid, en lederstab som har fået det til at køre, også når vi havde modgang. Det er dog i de senere år blevet vanskeligere at få nogen til at klare det daglige klubarbejde, stille hold, sidde i bestyrelsen, stå for materielvedligeholdelse etc. Det er mit indtryk, at vi er inde i en krise på det område, og det kan godt blive et problem for TIK i fremtiden, hvis ikke vi får flere gjort interesseret i at give et nap med for at klare det daglige arbejde. I TIK har vi en bestyrelse og forskellige udvalg, det er tordenskjolds soldater, med enkelte undtagelser har alle mere end et job i klubben. Det skyldes ikke altid lyst, tit og ofte at man sad på en generalforsamling, hvor ingen ville vælges, og for at få lidt gang i det lod man sig vælge til en eller anden post.

Derfor: Vi må have nogle flere med i klubarbejdet hvis klubben skal overleve.

Jeg håber dette giver stof til eftertanke.

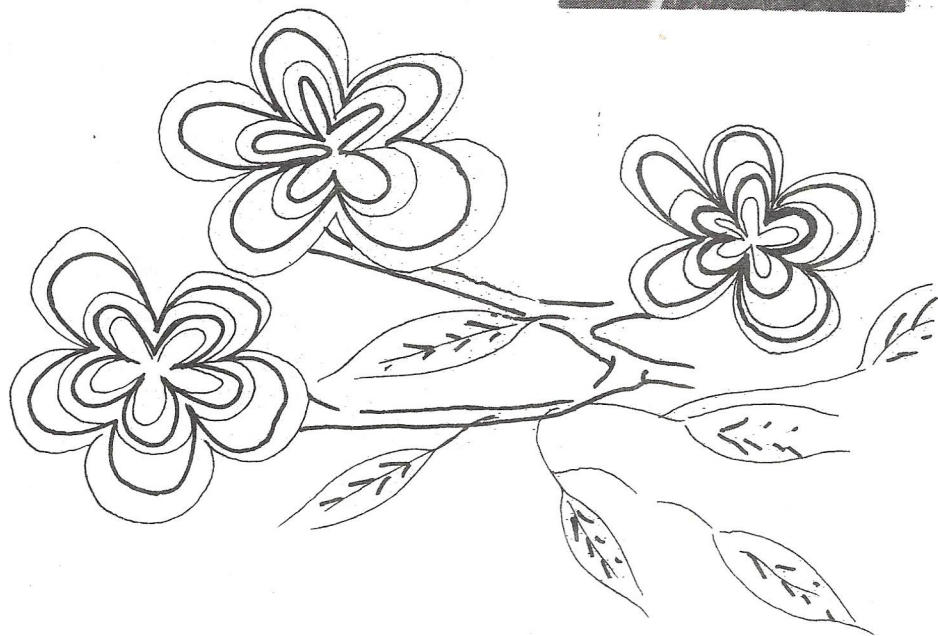
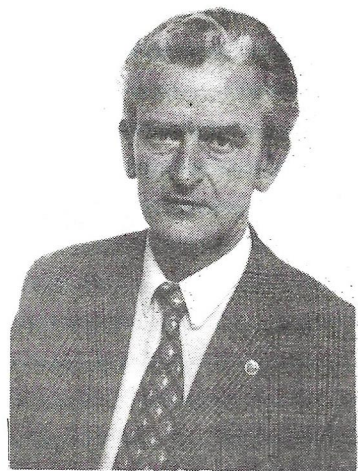
Venlig hilsen

Formand

Æresmedlem

Hans Hansen

Medstifter af TIK. Formand fra 9.10.1964 - 8.10.1969

Medunderskriver på indbydelsen til den stiftende generalforsamling. Arbejde i boldudvalg, som redaktør og som rejsearrangør.

TELEGRAFENS IDRÆTS KLUB - TIK - FYLDER 25 ÅR.

Som "medstifter" af TIK har undertegnede fået til opgave at skrive lidt om de 25 år, der alt for hurtigt er gået. Det er en bunden opgave - det må kun fylde 3-5 sider i vort blad. Måtte det have fyldt ca. 50 sider, havde opgaven været langt lettere, idet det jo ikke er småting, vi har oplevet - vi der har været med i alle 25 år.

Da jeg skrev overskriften her, var jeg faktisk lige ved at skrive TIK 25 år = mit halve liv. Rent talmæssigt ville det jo næsten passe, men ellers ville det trods alt vel nok være noget overdrevet. Og dog - når jeg sidder og lader årene passere forbi i tankerne, opdager jeg jo, at TIK virkelig har betydet meget for mig.

Grunden til, at en lille flok dengang i 1950 mødtes for at forsøge at stifte en fodboldklub (i første omgang tænkte vi kun på fodbold) var den, at vi var nogle stykker, der egentlig var ret gode til at sparke til en bold, men det var svært at komme på nogle "rigtige" hold i de "rigtige" klubber, da man jo der også dengang skulle møde forholdsvis regelmæssigt til træning, hvilket grundet tjenestetiderne var helt umuligt.

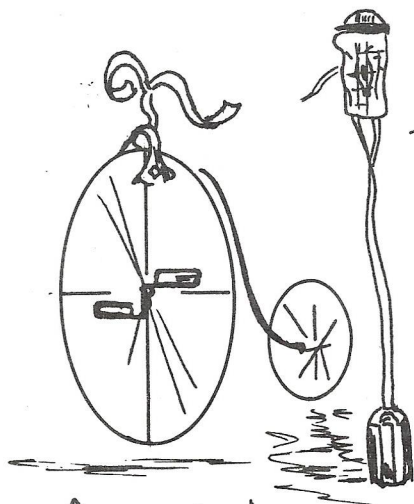
Efter megen snakken frem og tilbage mødtes vi så en aften i kantine på HTG for at forsøge at stifte "Gnisten". Det var det navn, vi på forhånd var enige om at klubben skulle hedde. Der stødte vi imidlertid på den første vanskelighed, idet der allerede inden for bygningen fandtes en forening med dette navn. Hurtigt fandt vi dog frem til at TIK = Telegrafens Idræts Klub også lød rigtig godt. Vi vidste ikke, at der godt 20 år forinden havde eksisteret en forening på HTG af dette navn - ovenikøbet en forening med både københavnske og danske mesterskaber i atletik.

En kendsgerning er det i hvert fald, at TIK blev stiftet på behørig vis med love etc. og i starten med fodbold alene på programmet. Vi fik iøvrigt en fin start, idet vor første formand Helge Kæmpegaard talte med daværende telegrafbestyrer Povl Friis om TIK, og det resulterede i at bestyreren trak tegnebogen frem og gav "Kæmpe" en 100-kr.-seddel med ordene: "Her er noget at starte med". Det var mange penge dengang. Det lusede gevaldigt og gav os blod på tanden for at komme i gang.

Vi var ikke medlem af nogen union og spillede bare fodbold mod modstandere, vi sådan tilfældigt "faldt over" - som regel med en god fest bagefter. De hyppigste modstandere var TOLDERNE (TIF). Vi mødtes på fælleden - medbringende proviant, og 3. halvleg varede som regel mindst til næste dag. Vi morede os festligt.

Ret hurtigt fik vi gennem "Kæmpe" et samarbejde igang med "vikingerne" ude fra Amager Helgoland. Vi gik skam til gymnastik både sommer og vinter under den helt eventyrlige leder Ernst Ivarsen. Om sommeren endvidere til atletik på Sundby Stadion, og nogle få af os gik endog så vidt, at vi blev rigtige vikinger - altså vinterbadere. Dette samarbejde holdt helt op til 1960, hvor det sidste idrætsmærke gennem TIK er taget.

I denne periode blev der også holdt nogle rigtige fester. Jeg husker en idrætsmærkefest i Grundtvigs Hus, der var så livlig, at billederne på væggene faktisk vendte sig, som "Spejdmorten" sagde. En rigtig "Pjaltefest", der blev afholdt i Markmandsgade, vil aldrig nogensinde blive glemt, af de TIK'kere, der var med. Kæmpesucces. Der blev også afholdt noget, vi kaldte TTT-revyer. Det ene år var vi i stand til at fyre revyen af for ca. 500 tilhørere fordelt på to aftener. Udelukkende lokale kræfter medvirkede - nogle af dem er her skam endnu - Karen Glargaard, Karen Bang og Ulla Nedergaard. Nogle eventyrlige aftener.

Til lykke med

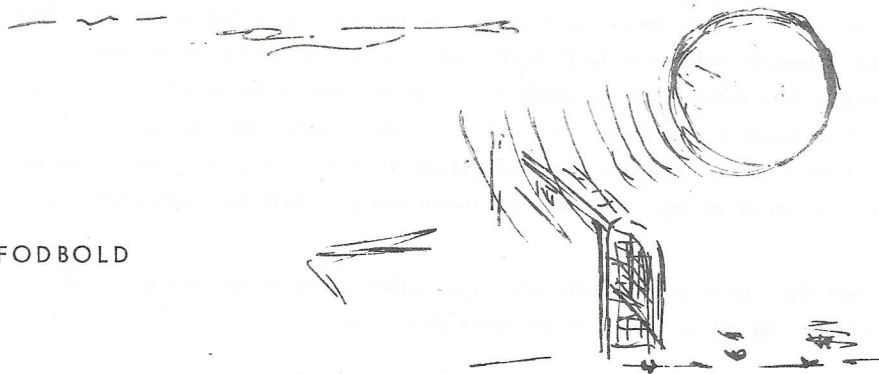
Jubilæet

ønskes af

Arthur's Cykler

Blegdamsvej 34 2200 Kbh N

FODBOLD

Gang i fodbolden kom der først for alvor i 1955. Nærmest ved en tilfældighed. I radioafdelingen modtog man i slutningen af 1953 en "xq" fra RADIO SCHWEIZ med en forespørgsel, om der ved telegrafene i København eksisterede en fodbolddklub. Denne "xq" røg direkte i papirkurven - ingen af de "ældre" telegrafister kendte noget til TIK. Undertegnede hørte dog om det - tømte papirkurven og fandt virkelig "slippen", og hermed indledtes TIK's vidunderlige serie af udenlandsrejser med en særdeles vellykket tur til Bern i 1954. Jeg vender tilbage til rejserne senere.

Denne tur "svejsede" os rigtig godt sammen - kammeratskab og klubånd var simpelthen perfekt, og vi begyndte faktisk at ligne et rigtigt fodboldhold. I en kamp mod et 4. eller 5. hold fra AB havde vi Carsten Sørensen (den senere 2. divisionsdommer) som dommer. Han var på dette tidspunkt formand for KFIU's fodboldafdeling. Han mente, at et medlemskab af KFIU måtte være noget for os. Vi tog ham på ordet og indledte hermed en helt eventyrlig "sejrsrække" for TIK. Vi præsterede, hvad ingen klub har gjort hverken før eller siden, at blive nr. 1 eller 2 samtlige rækker igennem, så vi på rekordtid befandt os i unionens fornemste række - dengang kaldet "mesterrækken". Vi blev gang på gang rosede omtalt i KFIU-bladet. Skal enkeltheder trækkes frem, må det blive sæsonen 1956/57. Efter de fire første kampe i c-rækken havde vi indkasseret 4 nederlag og havde en mål-score på 5-29 (deraf 0-15 til MÆRSK). Vi var jo ikke så mange, og i ferietiden kunne det knibe med at stille et stærkt hold på benene. Alligevel kom vi stærkt igen - returkampen mod MÆRSK blev vundet med 2-1, og vi præsterede at blive nr. 2 i rækken efter en fantastisk spændende opløbskamp og sikrede os dermed oprykning til b-rækken. Den sidste kamp blev afgørende. Modstanderen var General Motors - et point var nok for os for at sikre oprykning. Vi havde vel i kampen kun 2-3 angreb, men det gav en 2-1 sejr - bunduretfærdigt - men dejligt. Intet gik rigtigt for os den dag, men een mand var dog helt på toppen. Målmanden - Keld Graugaard selv et straffespark klarede han, og det endda selv om modstanderne fik hele to forsøg. Eller hvad mener man om sæsonen 1957/58, hvor TIK præsterede at vinde såvel b-rækken som pokalturneringen og five-a-side turneringen. Ja, det var tider. 7

Ret hurtigt fik vi to hold med i turneringen - senere tre, og nu har vi hele fire hold. Det sidst tilmeldte hold er et OLD BOYS hold. Det er ret festligt at deltage på dette hold - ikke mindst fordi vi stadig er en hel del tilbage fra de allerførste tider. Vort 1. hold klarer sig særdeles fint i unionens fineste række, som nu hedder 1. div. Noget unionsmesterskab er det endnu ikke blevet til, men vi har været meget tæt på, idet en 2. plads er opnået. Det var i realiteten kun et enkelt mål, der gjorde udslaget.

Vi har haft den glæde at have haft adskillige spillere på unionens udvalgte hold gennem årene, og det er blevet til en masse fine trofæer.

HÅNDBOLD

Håndbold var næste disciplin TIK optog. Vi forsøgte allerede i 1959 - men for damer. Desværre med et dårligt resultat. Ca. 30 damer var interesserede - turneringen blev påbegyndt, men vi måtte "trække" holdet - simpelthen umuligt at få så "mange" damer til at give møde på een gang. Forsøget er gentaget senere men desværre med samme magre resultat. I parentes bemærket er det samme desværre sket med damefodbold. Forskellige forsøg er gjort - relativt mange var interesserede, men alt for få mødte op, når det blev alvor.

Derimod kom vi igang med herrehåndbold i efteråret 1965, og det gik betydeligt bedre. Det er blevet til en del pokaler. Vi har endog præsteret tre år i træk at rykke en række op. Nogle år havde vi to hold med i turneringen, men for tiden har vi kun eet hold med, og det klarer sig pænt i 3. div.

BADMINTON

I 1963 blev der oprettet en badmintonafdeling i TIK. Et længe næret ønske blev dermed opfyldt. Vi skulle skaffe 30 medlemmer, for at det i forvejen planlagte kontingent kunne løbe rundt. Dette antal blev ret hurtigt nået, og vi er nu oppe på et betydeligt større antal. Også her må det desværre indrømmes, at det kniber gevaldigt med "spindesiden" - i hvert fald når det gælder kampene. I turneringen er det gået noget op og ned, men dog mest op, så her har vi også høstet en del pokaler. Vi deltager med to hold, og afdelingen er de sidste snart mange år blevet suverænt ledet af et af vore "ældste" medlemmer - Svend Jensen - bravo Svend.

BORDTENNIS

Allerede sidst i halvtredserne begyndte vi at interessere os for bordtennis. Vi fik i 1959 lov til at træne på 4. sal i de forladte rigstelefon-lokaler. Vi fik også begyndt at spille turneringskampe, men afdelingen afgik ved døden, da lokalerne blev inddraget til andet formål. Afdelingen opstod igen i 1972 (vi fik af telegrafbestyrer C.B.Nielsen lov til at bruge opholdslokalerne til træning og til turneringskampe), og nu går det fint. Vi har to hold med i turneringen, og de klarer sig særdeles fint.

BOWLING

Flere gange har der været tilløb til at danne en bowling-afdeling, og i sæsonen 1973/74 blev forsøget også gjort, men dog uden at være tilmeldt nogen turnering. Det blev ved det ene år. For ringe tilslutning - en relativ dyr sportsgren at deltage i.

GÆSTEFOND

TIK har noget, der hedder en gæstefond (oprettet i forbindelse med vor første udenlandsrejse). Hvert aktivt medlem betaler 1 kr. pr. måned til denne fond, som skal - som navnet siger - bruges når TIK har gæster fra ind- eller udland. Den har været af uvurderlig gavn de efterhånden mange gange klubben har modtaget gæster, hvor udgifterne har været af betydeligt omfang. Selvom vi anvender privat indkvartering, når det drejer sig om gæster fra udlandet, kommer der altid udgifter, der kan beløbe sig til ret store beløb, men de klares altså af gæstefonden.

REJSESPAREKASSE

TIK har også noget, der kaldes en rejseparekasse. Hvert medlem af klubben kan hver måned via sin lønkonto opspare et beløb til deltagelse i en eventuel kommende rejse med klubben. Selvsagt kan man til enhver tid disponere over sine egne penge, hvis man får brug for dem til andet formål, men renterne tilfalder TIK, og det bliver i realiteten til ret mange penge i tidens løb. Disse penge medgår til billiggørelse af rejserne.

HTG, DEN 5/8 - 1950.

GENERALFORSAMLING.

DER HAR ADSKILLIGE GANGE VÆRET TALE OM OG IØVRIGT OGSAA FLERE GANGE VÆRET TILLØB TIL AT FAA DANNET EN IDRÆTSKLUB HER PAA HOVEDSTATIONEN, MEN HIDTIL ER DET FORBLEVET VED SNAKKEN.

DA VI MENER, AT INTERESSEN FOR SAGEN NU ER STØRRE END NOGENSINDE, HAR VI BESLUTTET AT FORSØGE AT FØRE IDEEN UD I VIRKELIGHEDEN OG INDBYDER HERVED ALLE INTERESSEREDE, DER KAN TÆNKE SIG AT BLIVE MEDLEMMER - ENTEN SOM AKTIVE ELLER SOM PASSIVE - TIL EN STIFTENDE GENERALFORSAMLING ONSDAG DEN 9, AUGUST I SPISESTUEN HER PAA HTG KL. 20 PRÆCIS.

H. Kempegård

Hans Hansen

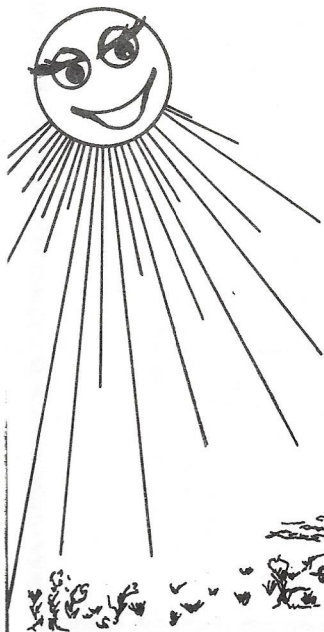
Indkaldelsen til stiftende generalforsamling 5/8 1950.

JUBILÆUMSFOND

For et par år siden gik det op for nogle lyse hoveder i TIK's bestyrelse, at 25 års jubilæet ikke var så langt ude i fremtiden. Dette jubilæum kommer til at koste klubben mange, mange penge, og derfor stiftede man et jubilæumsfond. Gennem lotterier og på anden vis er der her skabt en pæn lille kapital til imødegåelse af udgifterne ved festlighederne i anledning af det kommende jubilæum. For rigtig fest skal der nemlig være - se andetsteds i bladet.

"REJSER"

I TIK's love § 2 hedder det: "Endvidere ved rejser til udlandet og udenlandske kollegers besøg hos os at arbejde for gensidig kontakt og venskab". Denne paragraf har vi forsøgt at efterleve af al magt, og her kommer vi til et meget vigtigt punkt i klubbens historie. I hvert fald for de af medlemmerne, der har været med på bare en enkelt af disse eventyrrejser, for slet ikke at tale om de medlemmer, der har været med på dem alle. Det har virkelig været oplevelser for livet. Mange af de medlemmer, der var med på de første rejser for over 20 år siden, fandt her venner for livet. Adskillige har stadig kontakt med vennerne fra Bern og Wien helt tilbage til 1954 og 1955. Praktisk betydning havde det skam også for HTG. I radioafdelingen arbejdede vi med begge byer, og arbejdet gik simpelthen bedre efter disse ture. Vi kendte hinanden - vidste ofte hvem der sad ved "nøglen i den anden ende".

Se det summer af sol over engen,
TIK's medlemmer iler ud af sengen.
Fuglene fløjter fra træernes top,
flagene smælder og garden trækker op.
Hele "Hovedtelegrafens" jubler og synger
- selv "spidserne" i lysekronerne gynger.
Bordene står dækket med lys og flag -
altsammen fordi TIK bli'r 25 år i dag.

Vi vil også i jublen være med,
derfor har vi sendt denne hilsen afsted:
til lykke - til lykke - til lykke !

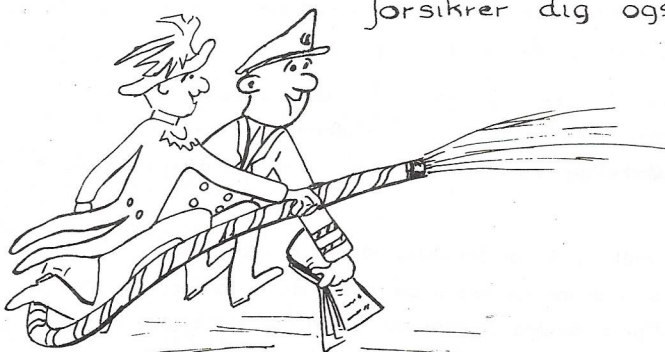
POST- OG TELEGRAFPERSONALETS HJÆLPEFOND

Vi har jo som bekendt altid anvendt privat indkvartering, og derved fået helt fantastiske oplevelser. Sådanne rejser kan man simpelthen ikke købe hos hverken "Formanden" eller "Tjæreborg". Bare busturene frem og tilbage var simpelthen en oplevelse. Det kan nok lyde noget anstrengende at skulle sidde i en bus til Wien, men det var simpelthen skønt. Et mægtigt stemmenhold og kammeratskab blev skabt. Karakteristisk nok er fodboldkampene hjemme i København altid gået meget bedre efter en sådan rejse.

Som før nævnt startede det hele med turen til Bern i 1954. Det blev en vældig succes. Alt klappede som det skulle, selv om vor gamle bus fra Brabrand "klappede sammen" i Rendsburg, for her blev sorg til glæde vendt. Vi havde naturligvis papirerne i orden, så busejeren måtte skaffe os en anden bus. Det blev en splinter ny kæmpestor tysk bus med plads til dobbelt så mange, som vi var deltagere på rejsen. Held i uheld. Schweizerne var enestående - vidste simpelthen ikke alt det gode, de ville gøre for os. For de fleste af os var det første gang vi var ude på en rigtig rejse udenfor landets grænser, og forventningerne blev til fulde opfyldt. Eksempelvis kan nævnes den dag vi spillede fodbold mod Radio Schweiz (vi tabte iøvrigt 4-2). Selv om det var i det tidlige forår, spillede vi i ca. 30 graders varme, og lige efter kampen skulle vi ud på en tur i Berner-Oberland. Med en tandhjulsbane kom vi til Beatenbucht - her var temperaturen som på en varm junidag hjemme i Danmark. Så gik turen videre med svævebane op på Niederhorn, hvor der rasede en veritabel snestorm. En rigtig sneboldkamp med derpå følgende the med rom satte humøret rigtig i vejret.

P og T Brand

forsikrer dig også i fritiden.

Efter nogle helt pragtfulde dage i Bern gik turen atter nordpå, men ikke direkte til København. Vi gjorde et ophold i Frankfurt am Main, hvor vi dystede i fodbold mod et hold fra telegrafstationen der, og efter kampen festede vi til den lyse morgen i en tidligere luftwaffe hangar. Der deltog kun en enkelt dame, men det gik skam festligt alligevel. Vor første tur blev altså simpelthen en 100 procent succes.

Allerede i 1955 løb vor næste rejse af stabelen. Målet var denne gang Wien. Det var jo en noget længere tur at gennemføre med bus, men måske netop det, at vi kørte med bus, gjorde turen så helt igennem vellykket. Ingen af deltagerne glemmer nogensinde byen "FEUCHT" i sydtyskland, eller "Den Hvide Hest" i Sct. Wolfgang i Tyrol (vi var 9 mand der roede over søen til hotellet i en robåd med plads til 3). Eller prøv bare at sige "Santa Lucia" til en af deltagerne fra dengang. Tankerne vil omgående være i Hamburg. (Prøv at spørge N.B.Sørensen).

Wienerne var helt fantastiske i deres gæstfrihed mod os, og skabte nogle helt uforglemmelige dage for os. Der var tre af selskabet, der blev indkvarteret hos en vinbonde. De var så glade for opholdet, at de forsinkede vor afrejse fra Wien med en hel time.

I 1956 gik turen til Amsterdam. Grundet forskellige uheld kunne vi denne gang ikke stille med et fodboldhold, men turen blev gennemført alligevel. For første gang havde vi denne gang damer med, men det gjorde nu ikke noget. Også denne gang blev turen en stor succes. Naturen i Holland kan naturligvis slet ikke måle sig med Schweiz eller Østrig, men alligevel var der meget nyt for os. F.eks. er en rundtur i Rotterdam havn bestemt ikke at kimse af. Højdepunktet blev dog efter de flestes mening - tro det eller lad være - en maleriudstilling i Rotterdam. Man fejrede der 300 året for Rembrandts fødsel med en udstilling af mesterens værker udlånt fra museer fra hele verden. Det blev en virkelig oplevelse - enhver tanke om genever og andre forlystelser forsvandt simpelthen ud i den blå luft, medens vi beundrede disse mesterværker.

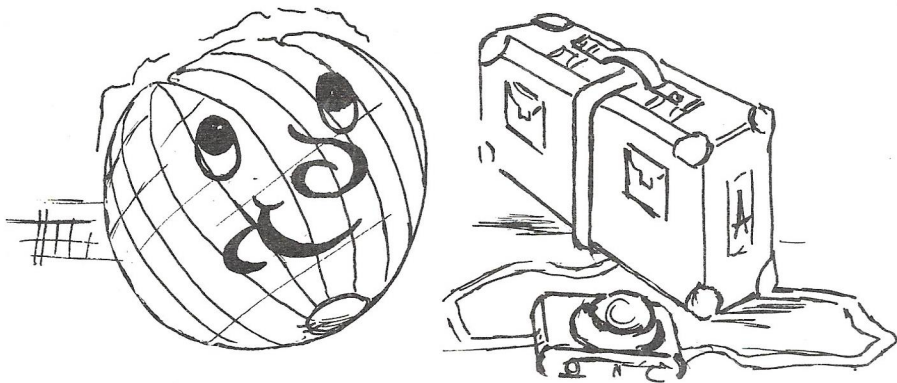
Efter nogle års pause rejste TIK igen til Bern i 1963. Den første tur var særdeles fin - denne bare endnu bedre. Højdepunktet blev så afgjort et besøg på Jungfrauoch - Europas højstbeliggende jernbanestation. En helt fantastisk oplevelse i et vidunderligt vejr.

Vi var endnu slet ikke blevet trætte af Schweiz, så vi tog endnu engang til Bern i 1965. Om muligt blev denne tur endnu bedre end de to forrige, selv om det denne gang blev umuligt at besøge Jungfrauoch - grundet stærk tåge måtte vi vende om i Kleine Scheidegg.

Der var en hel del "gangangere" med på turen, og vi kendte simpelthen efterhånden så mange mennesker i Bern, at selve opholdet i den vidunderligt smukke, gamle by i sig selv af denne grund blev en uforglemmelig oplevelse.

I 1966 prøvede vi noget helt nyt, idet vi besøgte "Den gyldne Stad" - Prag. Det var svært at få turen i stand - meget svært, men det var bestemt anstrengelserne værd. Alene busturen derved bød på helt usædvanlige og for os danskere helt ukendte og spændende oplevelser. "Den gyldne Stad" svarede vel ikke helt til denne benævnelse, men det var tydeligt at se, at den engang har gjort det. I 1966 lignede den næsten København i turistsæsonen - altså gadearbejde overalt. Tjekkerne havde det helt tydeligt økonomisk ikke så godt som Wienerne, for slet ikke at tale om Schweizerne, men deres gæstfrihed var simpelthen uforlignelig. Vi var også her privat indkvarterede, og alt blev gjort for at vi skulle føle os hjemme. Trods en del sprog-vanskeligheder blev det også her en kæmpesucces.

På hjemturen gjorde vi ophold i Berlin - altså Vest. Der blev tid til en rigtig rundtur til alle de "kendte" steder ved dagslys, og til en noget mindre men bestemt ikke kedelig rundtur ved nattetide. Bruno nåede at fortære ikke mindre end to store hane-kyllinger. 100% succes.

I 1967 rejste vi for anden gang til Wien med TIK. Det blev et særdeles vellykket gensyn med denne store og meget smukke by. Der var ikke så mange "gangangere" med fra vort første besøg, og for det meste var det også andre kvarterværter, men alligevel var vi fra første øjeblik som hjemme, efter en særdeles vellykket bustur. Vejret var med os, og vi fik nogle helt uforglemmelige dage. Højdepunktet var en spadseretur fra Kahlenberg over Leopoldsberg ned ad "vinbjergene" til en "vinfabrik" med diverse smagsprøver (ad libitum). Aftenen blev tilbragt på en rigtig "Heurigen". Da de andre gæster opdagede, vi var danske, vidste de slet ikke alt det gode, de ville gøre for os. Danmark har stadig et godt navn der, takket være "Wienerbørnene" efter 1. verdenskrig. Om muligt et endnu bedre besøg end vort første.

til lykke Tlk med jubilæet

ønskes af

Post- og telegraaffunktionærernes Alderdomshjem
Katrinedalsvej 41, kld. 2720 Vanløse

Du har vel også sikret dig
et medlemskab i P.T.A. ??

Ellers få det gjort

I 1970 løb vor indtil dato sidste rigtige udenlandsrejse af stabelen. Målet var Beograd. Turen var for lang til en bustur, så vi rejste for første gang med tog, og da vi havde en rigtig rejsefører med - J.H.Nissen - gik alt glat på trods af forskellige vanskeligheder med toggangen på hjemturen. Beograd var en kolossal overraskelse (glædelig) - en mærkelig blanding af øst og vest. Fantastisk mange biler (mest nye af vesteuropæisk fabrikat) - side om side med tilslørede kvinder. Et helt Babylon hvad sprog angår - såvel skrift som talesprog. Heldigvis var der altid en tolk (tysk) med, så rigtige problemer kom vi ikke ud for. For første gang var vi ikke privat indkvarterede, idet vi boede på en sportsskole. Man sørgede dog også for, at vi fik lejlighed til at se, hvordan de boede privat. Helt bestemt en oplevelse i sig selv. Alle moderne bekvemmeligheder, men i de fleste tilfælde bittesmå rum - til en masse mennesker.

Vejret var under hele opholdet helt fantastisk - ca. 35-40 grader i skyggen. Maden (med tilbehør) fortrinlig, og alligevel fik de fleste af os besvær med maven - meget - og særdeles ubehageligt.

Vi havde simpelthen ikke undertøj nok med. Godt det ikke var i Prag, hvor toilet-papir kun fandtes på de dyreste restauranter - mod betaling.

Vore kolleger i Beograd havde arrangeret et virkeligt godt og alsidigt program for os. F.eks. et besøg i en lille by KRAGUJEVAC ca. 100 km. fra Beograd. I den smeltende varme var busturen derud nærmest et mareridt, og vi var godt "sure", da det blev meddelt, at vi skulle være "anstændigt" påklædt, når vi trådte ud af bussen. Lidt efter fik vi andet at tænke på. Vi befandt os i et smukt anlæg med masser af blomster og mindstene.

DER i disse omgivelser blev på een formiddag 7000 skolebørn med deres lærere mejet ned af SS under 2. verdenskrig. Så godt som alle voksne mænd var i forvejen blevet dræbt - nogle få var sluppet væk. En af disse få var "Præsidenten" for den klub, vi besøgte - selv så mange år efter var han dybt bevæget - tårerne løb ned af kinderne.

Antiklimaks fulgte kort efter. Vi blev modtaget på et splinternyt superflot turisthotel af hele byrådet med selve amtmanden i spidsen. Alle skulle kyskes af amtmanden - undtagen Lars - han fik to kys. Der var arrangeret festmiddag med otte retter mad - masser af taler, som alle skulle oversættes to gange. Inge Christiansen havde fødselsdag, så det blev til et ekstra kys af amtmanden. Ved afgang fra Kragujevac oplevede vi noget, der i hvert fald ikke kunne ske i Danmark. Tjenerne kom ud til bussen med de flasker, der var taget hul på (det var mange). Dem skulle vi naturligvis have med i bussen - det var jo vores. En fantastisk dag.

Eller hvad mener man om en "Gallamiddag" i Generaldirektoratet med "Generalen" (ganske vist kun den fungerende) for bordenden. I parentes bemærket er vi altid - også i Wien, Bern etc. - blevet modtaget af de allerhøjeste chefer. Det blev en festlig aften - "Generalen" havde en virkelig god sangstemme - dog alligevel overgået af dommeren fra fodboldkampen.

Afskeden blev tårevædet og bevæget - bevæget i mere end een forstand. Toget, vi skulle med, var forsinket grundet narkotika-razzia i Grækenland.

Vore kupeer var optaget, men det klarede vore værter. De trak i de rigtige tråde, og et antal 1. klasses kupeer blev ryddet, så der var plads til TIK. En sidste hilsen var en vandmelon på 10 kilogram, der blev kastet ind i kupeen til mig. Pragtfuld tur.

I de sidste år har vi dog alligevel haft lidt forbindelse med udlandet. Vi startede i 1973 et samarbejde med Hørby i Sverige. Vi havde besøg af dem i 1973 og nu i maj 1975 - det var en virkelig festlig dag og aften, og i 1974 var vi på en tur i Hørby - også særdeles vellykket.

Disse 25 år i TIK kan ikke gennemgås uden at nævne "SNESLEV". Just Håning stammer fra Sneslev og takket være ham startede vi et snævert samarbejde med SIF i 1961. Det blev til en række helt igennem vellykkede ture til Sneslev - med genbesøg i København. Vi vandt de fleste gange -. Dernede sluttede det altid i forsamlingshuset. Højdepunkt i 1970 da vi havde alle kollegerne fra Beograd, med - da blev Sneslev nærmest sat på den anden ende, og når de besøgte hovedstaden foregik 3. halvleg i kantinen på HTG. En række festlige dage og nætter i et samarbejde der varede godt 10 år. Jeg håber det bliver muligt at få dette samarbejde igang igen.

ØKONOMI

TIK er en af de få - måske den eneste - klubber under KFIU der skal "leve" af kontingentet alene. De andre klubber får tilskud fra de respektive firmaer - i nogle tilfælde endog meget store beløb. Vi får 0 øre - og alligevel har vi altid formået at have en særdeles fin og sund økonomi. Selv for år tilbage, hvor vi ikke var ret mange, var der altid et lille overskud - ikke meget, men det var der.

I 1975, hvor vi fejrer 25 års jubilæum, har vi en kassebeholdning og reserver dertil, som de fleste klubber vil misunde os.

25 ÅR ER GÅET. DER HAR VÆRET SKUFFELSER - AF OG TIL ENDOG STORE MEN FACIT MÅ ALLIGEVEL BLIVE: "DET HAR VÆRET EN STOR OG DEJLIG OPLEVELSE AT VÆRE MED I T.I.K. I 25 ÅR". TAK.

HANS.

JUBILÆUMSFEST

Lørdag d. 9. august 1975 kl. 1900
på HTG

MENU

Fersk røget laks m/slikasparges

Helstegt oksemørbrad $\frac{1}{2}$ fl. vin

Jubilæumsis m/portvin

Kaffe m/cognac eller likør

Pris: kr. 40,00 for medlemmer

Pris: kr. 50,00 for ikke medlemmer

Dans til MOONLIGHTS TRIO

Der afholdes RECEPTION fra kl. 10 - 12
i Hovedtelegrafkontorets opholdsstue, Løvstræde